

основі використання ОС стосовно нового мовленнєвого матеріалу (за вказівкою викладача); розвиток необхідних мовленнєвих вмінь. Цьому етапу передують підготовча робота, яка розкриває студенту характер і можливості самостійного використання ОС. За рекомендацією викладача студенти виконують завдання з ОС: а) Знайдіть... Вкажіть... б) Який ОС потрібен у даному випадку? в) Виконайте завдання (вправу), використовуючи відповідний ОС на свій розсуд. Завдання розташовуються в послідовності, яка забезпечує зростання самостійності студентів при використанні ОС.

3. Систематичне використання ОС як засобу організації самостійної роботи з іноземної мови. Студенти звертаються до ОС самостійно, з власної ініціативи : ОС стає постійним і необхідним компонентом учбової діяльності.

Постійна самостійна робота з ОС привчає студентів бачити в матеріалі для запам'ятовування ті моменти, які є опорними пунктами для пам'яті. В ОС завжди фіксується загальна кількість таких опорних пунктів, що допомагає відновити в пам'яті повний зміст. Формуючи навички смислової переробки інформації, робота з ОС розвиває у студентів загальну культуру розумової праці.

Список літератури

1. Гарунов М.Г., Пидкасистый П.И. Самостоятельная работа студентов. М., 1978.
2. Ждан А.И., Гохлернер М.М. Психологические механизмы усвоения грамматики родного и иностранного языка. М., 1972.

Рассматривается вопрос об использовании опорных сигналов в качестве одного из методов овладения грамматическим материалом.

The problem of using support signals as a means of mastering grammar material is being considered.

**В.Т.Кирильчук, доц., канд. філос. наук, З.В.Стежко, доц., канд. філос. наук,
О.О. Решетов, доц., канд. філос. наук**

Кіровоградський національний технічний університет

Роль філософії у житті людини і суспільства

Питання про позитивну чи негативну роль філософії не має чіткої та вичерпної відповіді. Показником цього може бути сама цивілізація, яка періодично об'являє філософію нікому не потрібною „гімнастикою розуму”. Але ось парадокс: скільки б не проголошували остаточну загибель філософії, скільки б не приводили доказів її повної непотрібності, інтерес до філософії не тільки не зберігається, а й зростає, особливо в переломні епохи.

Відтак, в чому призначення філософії? Чому практично кожна людина філософствує? — людина філософствує тому, що вона людина. Будучи свідомою істотою, людина теоретизує, філософствує, вона не може чинити по іншому, тому що це є самий універсальний і необхідний спосіб її духовного існування.

Думку про те, що кожна людина постійно відчуває потребу в філософії, потрібно додатково пояснити. Доти, доки у людини є можливість діяти у рамках здорового глузду, звичних, напрацьованих стереотипів діяльності, вона не відчуває потреби в філософії. Потреба в безпосередньому застосуванні філософії виникає тільки тоді, коли

від готових «рецептів» доводиться переходити до створення нового бачення світу, нових висхідних принципів діяльності.

Можна твердити, що людина вільно обходиться без філософії тією мірою, якою її діяльність є формалізованою, запрограмованою. Але без філософії не обійтись людині, яка розмірковує, творить і орієнтується на відповідальність перед світом, а не на владу над ним.

Проте чи може пересічний громадянин піднятися до висот філософського осмислення світу? Однозначно ні. Сокровенна ціль філософії (як і релігії) — вивести людину з сфери повсякденності, захопивши її вищими ідеалами, відкрити шлях до самих досконалих цінностей. Але якщо релігія — це масова свідомість, то філософія — свідомість елітарна, яка вимагає не тільки таланту, а й професійної виучки.

Таким чином, призначення філософії для людини виражається в таких моментах. Вона:

- руйнує звичні стереотипи мислення, виступаючи проти обмеженості здорового глузду, за критичний перегляд всього звичного, загальноприйнятого;
- формує свободне, нестандартне мислення, мислення по аналогії;
- виховує увагу (та повагу) до інакомислення;
- служить теоретичною базою для розумної орієнтації людини у світі;
- формує методику пошуку відповідей на так звані вічні питання.

Для різних соціальних організацій і суспільства в цілому філософія виступає іншою своєю стороною. Практично ні одна держава світу (за виключенням перехідних, „аморфних” етапів) не може обійтись без узагальненої філософської стратегії розвитку. Програма кожної партії також обов’язково вміщує в себе (як базисні) філософські положення. Справа тут в тому, що філософія виступає накопиченим і узагальненим духовним досвідом людства. Тим досвідом, з якого необхідно брати уроки.

Філософія також підсумовує основні духовні результати кожної даної епохи і виступає як провісниця нової історичної перспективи. Це дозволяє їй судити про теперішнє, з одного боку, на основі відрефлексованого досвіду минулих поколінь, а з іншого — з точки зору майбутнього. Це означає, що філософія бере на себе роль критичної „селекції”, акумуляції світоглядного досвіду та його передачі майбутнім поколінням.

Філософія обернена не тільки в минуле та теперішнє, але і в майбутнє. Як форма теоретичної думки вона володіє могутніми конструктивними можливостями творчого формування принципово нових ідей, світоглядних ідеалів. Філософія здатна мислено „програвати” різні варіанти світорозуміння („можливі світи”), начебто заготовлюючи пробні системи світогляду та майбутнього, яке ніколи не буває цілковито зрозумілим для теперішнього покоління.

Таким чином, призначення філософії для суспільства виражається у таких моментах. Вона:

- підсумовує основні духовні результати епохи;
- формує нову історичну перспективу, ідеально конструюючи можливі варіанти майбутнього;
- є теоретичною базою для стратегії розвитку кожної держави.

Список літератури

1. Крымский С.Б. Философия как суть человечности и надежды. К., 2000.